

Vi har mange fælles træk i Norden, og det er klart, at de fælles træk kan vi have meget glæde af at dyrke med hinanden på forskellig vis. Vi finder dog, at det nordiske samarbejde, som finder sted for øjeblikket, ikke er den rette måde at strukturere det samarbejde på, som vi naturligvis skal have. Vi ønsker en langt mindre vægt på den parlamentariske samarbejdsdel og en langt større vægt på ministersamarbejdet mellem de nordiske lande. Vi mener også, at det er igennem et ministersamarbejde, man skal inddrage de nye demokratier, bl.a. de baltiske lande, som det jo selvfølgelig – i særdeleshed for dansk vedkommende – er væsentligt at få inddraget i samarbejdet.

Det nuværende parlamentarikersamarbejde er i virkeligheden – som vi ser det – ikke så meget til glæde for andre end dem, der deltager i selve de arrangementer, som naturligvis også skaber dialogen, men som finder sted bl.a. under Nordisk Råds sessioner, og det er selvfølgelig i særdeleshed til glæde for dem, der også er glade for receptioner og den slags. Og i tilknytning til det kan jeg ikke lade være med at sige, at der deltager vel så også en 6-7 gange så mange embedsmænd ved de anledninger, som der deltager parlamentarikere. Det synes jeg er meget tankevækkende, og det var jo ikke det, samarbejdet skulle gå ud på, men det var jo netop at prøve at samarbejde om de konkrete ting, som der jo er anledning til at samarbejde om, og samarbejdet skulle jo helst ikke gå op i receptioner m.v. Men vi ser desværre ved de sammenkomster, der er, at vægten bliver lagt forkert – efter vores opfattelse.

Når det drejer sig om budgettet for Nordisk Råd, er det efter Dansk Folkepartis opfattelse stadig for stort. Derfor mener vi, at Danmark bør støtte de forslag, der er og måtte komme om at få et lavere budget for Nordisk Råd.

I redegørelsen siges det, at det, at knap halvdelen af budgettet går til kultur, uddannelse og forskning, afspejler ønsket om at betone nordisk identitet i det nye Europa. Jeg studsede blot lidt over formuleringen, for mig bekendt er den prioritering, den vægtning af midlerne, såmænd ikke så forskellig fra den, man tidligere har haft. Derfor undrede formuleringen i redegørelsen mig, al den stund det nye Europa jo ikke er så mange år gammelt endda, og det er jo heller ikke de samme medlemslande, der er i EU. Der er kommet nordiske lande til, og der er nordiske lande, der har ønsket at stå uden for det fælles samarbejde i EU.

Så er der spørgsmålet, som jo også har været berørt en del under debatten her i dag, om den fælles nordiske stemme i EU. Man kan forstå, at det er regeringens udgangspunkt, som det jo også var tilfældet, da man førte valgkampagne omkring dansk tilslutning til Unionen m.v., at der er en fælles nordisk stemme i EU. Og jeg studsede meget over den, al den stund vi jo igennem det sidste års tid under regeringskonferencen har haft anledning til at se mange forslag både fra Sverige og fra Finland og også fra Danmark, som jo i den grad illustrerer, at Norden ikke står samlet i EU-samarbejdet, hverken på regeringskonferenceplan eller – ser det ud til – i særlig høj grad i det daglige praktiske samarbejde. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren for nordisk samarbejde, om ikke det er rigtigt at erkende, at den nordiske røst ikke er samlet i EU, men tværtimod splittet.

Det virker af og til, som om regeringerne mere skal overtrumfe hinanden end samordne deres forslag. Vi så det på regeringskonference-niveau i forbindelse med forslaget om beskæftigelsesindsats, hvor den danske regering pludselig fremlagde et forslag på regeringskonferencen om, at EU skulle gøre en større beskæftigelsesindsats, som ikke var forelagt for Folketingets Europaudvalg. Det blev pludselig fremlagt i medierne, og der var jo ikke nogen, der var i tvivl om, at grunden til det her pludselige hastværk fra den danske regerings side var, at svenskerne var på vej med et forslag på regeringskonferencen om beskæftigelse.

Altså, det handlede egentlig om, at man skulle overtrumfe hinanden, mere end om, at man i god fællesnordisk ånd prøvede at tale sammen om, hvorvidt man eventuelt havde nogen fælles interesser her, som man kunne fremme bedst muligt ved eventuelt at komme med et fælles forslag. Det var ikke det indtryk, vi fik, og jeg må sige, at de konkrete episoder, der har været, taler for mig at se imod det, som regeringen forsøger at give indtryk af, nemlig at vi taler med en fælles nordisk stemme i EU. EU har splittet Norden, EU har ikke skabt en fælles nordisk røst i EU. Tværtimod.

Afslutningsvis så lad mig sige, at så længe det nuværende Nordisk Råd består, så vil Dansk Folkeparti naturligvis søge at bruge det til den positive dialog mellem de nordiske lande, som naturligvis under alle omstændigheder bør finde sted. Derfor vil jeg også afslutningsvis kvittere over for regeringen for, at regeringen efter ønske fra Dansk Folkeparti bl.a. vil bringe